

IV. ADVENTNA NEDELJA

*V adventnem času ima posebno mesto Marija,
ki je na edinstven način pričakovala uresničitev Božjih obljub.
V veri je v svoje telo, v svoje meso, sprejela Jezusa, Božjega sina,
v razpoložljivi poslušnosti in pokorščini Božji volji.*

*Praznik Jezusovega rojstva, ki ga bomo kmalu obhajali,
je povabilo da bi živeli enako poslušnost in pokorščino v veri.*

*Božja slava se ne razodene v zmagoslavju moči.
Ne žari v sijaju žarometov. Ne blešči se v razsvetljenih mestnih
palačah in hrupnih trgih in zabavah.*

*Božja slava se naseli pod srce device
in se razodene v nebogljenosti dojenčka.*

*Božja vsemogočnost tudi v naših življenjih pogosto deluje
v molku in v tišini a z zmagovito močjo resnice in ljubezni.*

Vstopni spev

Prim. Iz 45,8

Rosite, nebesa, Pravičnega,
odpri se, zemlja, in daj nam Zveličarja..

Glavna prošnja

Molimo.

Nebeški Oče,

po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina.

Posvečuj in podpiraj nas s svojo milostjo

in nas po njegovem trpljenju in križu

pripelji k slavi vstajenja.

Po našem Gospodu, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,

ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

1. berilo (2 Sam 7,1-5.8-11.16)

Berilo iz 2. Samuelove knjige

Ko je kralj David prebival v svoji hiši in mu je Gospod naklonil mir pred vsemi njegovimi sovražniki naokrog, je kralj rekel preroku Natánu: »Glej vendar, jaz stanujem v cedrovi hiši, skrinja Božja pa stanuje sredi šotorskega pregrinjala.« Natán je rekel kralju: »Pojdi, stori vse, kar je v tvojem srcu, kajti Gospod je s teboj!« A še tisto noč je Natánu prišla Gospodova beseda, rekoč: »Pojdi in povej mojemu služabniku Davidu: Tako govori Gospod: Mi boš mar ti zidal hišo za stanovanje?

Jaz sem te vzel s pašnika izza drobnice, da bi bil vladar mojemu ljudstvu Izraelu. Bil sem s teboj, kjer koli si hodil, in sem iztrebil pred teboj vse tvoje sovražnike. Narédil ti bom veliko ime, ki bo enako imenu velikašev na zemlji. Dolóčil bom kraj svojemu ljudstvu Izraelu in ga zasádil vanj, da bo prebivalo na svojem in se mu ne bo treba več bati in ga krivičneži ne bodo več stiskali kakor nekdej, od dneva, ko sem postavil sodnike čez svoje ljudstvo Izraela. Naklônil ti bom mir pred vsemi tvojimi sovražniki. Gospod ti oznanja, da ti bo Gospod narédil hišo. Ko se ti dopolnijo dnevi in boš legel k svojim očetom, bom povzdignil tvojega potomca, ki bo izšel iz tvojega telesa, in bom utrđil njegovo kraljestvo. Jaz mu bom oče in on mi bo sin. Tvoja hiša in tvoje kraljestvo bosta obstala pred teboj na veke in tvoj prestol bo utrjen na veke.«.

Psalm (Ps 89,2-3.4-5.27.29)

»Gospodove milosti bom na veke opeval.«

Gospodove milosti bom na veke opeval,

rodu za rodom bom oznanjal njegovo zvestobo.
Rekel sem: »Na veke deliš svojo dobroto,
v nebesih utrjuješ svojo zvestobo.«

»Gospodove milosti bom na veke opeval.«

Gospod je sklenil zavezo s svojim izvoljencem,
prisegel je Davidu, svojemu služabniku:
»Tvoj zarod bom utrdil na veke,
za vse rodove bom postavil tvoj prestol.«

»Gospodove milosti bom na veke opeval.«

Klical me bo: »Ti si moj oče,
moj Bog, skala moje rešitve.«
Na veke mu bom ohranjal svojo dobroto
in moja zaveza z njim ostane trdna.

»Gospodove milosti bom na veke opeval.«

2. berilo (Rim 16,25-27)

Berilo iz pisma apostola Pavla Rimljanom

Bratje in sestre, njemu, ki vas more po mojem evangeliju in po oznanjevanju Jezusa Kristusa utrditi v skladu z razodetjem skrivnosti, ki je bila zamolčana skozi večne čase, a je bila zdaj razodeta in je po ukazu večnega Boga oznanjena v preroških Pismih vsem narodom, da bi bili poslušni veri Bogu, ki je edini moder, po Jezusu Kristusu slava na veke. Amen.

Vrstica pred evangelijem (Lk 1,38)

Aleluja

Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi!.

Aleluja

Evangelij (Lk 1,26-38)

Iz svetega evangelija po Luku

Tisti čas je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, milosti polna, Gospod je s

teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne spoznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi

Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.«

Marija pa je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Premišljevanje

V prvem tednu adventa smo srečali preroka Izaija, ki je v davnini napovedal prihod odrešenika, maziljenca. V drugem in tretjem tednu nas je spremljal Janez

Krstnik, ki je na maziljenca pokazal: Glejte! Na četrto nedeljo pa je osrednja duhovna voditeljica na adventni poti Marija, odrešenikova mati.

Evangeljski odlomek se začne z preslavnimi besedami: »Tisti čas je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija.« Prav tukaj je začetek razodetja tiste skrivnosti (kot beremo v zelo kratkem odlomku iz pisma Rimljanom), ki je bila zamolčana skozi večne čase, in je sedaj lahko oznanjena vsem ljudem: Bog prične bivati na človeški način in obišče svoje ljudstvo, človeštvo, ves svet in vsakega od nas, da bi vsem podaril svoje življenje.

Ljubezen stvarnika, do vsega, kar je ustvarjeno in do vseh, ki smo poklicani v bivanje, se je konkretizirala ne nemogoč način. Stvarnik se utelesi v ustvarjenem bitju.

»Ne boj se, Marija«, ji reče angel. Ne boj se, da se neskončni Bog pomanjša v drobno človeško bitje. Ne boj se novih poti Boga, ki so tako drugačne od miselnosti sveta in tako daleč od glavnega odra, od luči, od prazničnih slovesnosti v templju. Ne boj se tega Božjega otroka, ki bo živel le, če ga želiš. Ki bo, tako kot kateri koli otrok, živel le, če ga mati sprejme.

Maria verjame v mogočnost nemogočega. Marija verjame, da je mogoče, da Bog sprejme telo, da angel spregovori, da Elizabeta spočne, da moč Najvišjega pride nad njo in jo naredi za svojo mater.

Kaj vse se zgodi, ker Marija verjame! Kaj vse omogoči Marijina vera!

Postane mogoče, da bo kasneje neka žena, zalotena v prešuštvu, pa ne bo kamenjana, ampak ji bo oproščeno! Postane mogoče, da bo Lazar po treh dneh izstopil iz groba in potopil svoje zavoje v Jezusove solze. Postane mogoče, da bo za zapravljivega sina oče pripravil praznovanje. Postane mogoče, da bo Pavel, nevaren preganjalec prvih kristjanov, postal največji oznanjevalec vere.

Še več. Zaradi Marijine vere in kar je ta omogočila, postane mogoče nastaviti drugo lice in postane mogoče odpusti tudi sedemdeset krat sedem krat. Postane mogoče ljubiti sovražnike in darovati življenje za drugega. Postane mogoče zaradi ljubezni umreti. Mogoče vstati od mrtvih! V svetu nemilosti je mogoče najti milost. Marijina vera se izraža kot prestopanje meja nemogočega, sledeč korakom vsemogočne ljubezni.

»Glej, Gospodova dekla sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!«

Marija je s korakom vere sprejela Boga v svoje življenje. Naivno si domišljamo, da je bila zanjo vera nekaj lahkega. Kdo ji bo verjel, ko mu bo rekla, da je otrok, ki ga nosi pod srcem, od Svetega Duha? Kaj takega se pred njo še ni zgodilo in se tudi nikoli več ne bo. In dobro je vedela, kar je zapisano v Mojzesovi postavi. Dekle, ki na dan poroke ni nedolžna, mora biti kamenjana (prim. 5 Mz 22,20-28).

Marijina vera ni v ponavljanju formul in resnic. Njena vera je zaupanje in sprejetje Boga v lastno bivanje. Sprejetje začetnika življenja in izročanje svojega življenja. Verovala je, da »Bogu ni nič nemogoče«.

Marijin odgovor na angelove besede v jeziku, ki ga je govorila, v aramejščini namreč in enako tudi v hebrejščini, je izražen z besedo, ki jo vsi, ne da bi se dovolj zavedali, poznamo in pogosto ponavljamo. Marija je izrekla »Amen«. Amen izraža privolitev. Potrditev. Tako je in tako bodi! Zgodi se! Amen! Ob Aleluji je to tista redka beseda, ki si je že prvi kristjani niso drznili prevajati. Še danes ju izrekamo v jeziku, s katerem sta jih izgovarjala Marija in Jezus. In s tem pravimo: »Gospod, če je tebi tako prav, hočem to tudi jaz. Tako se zgodi!«

Da je bilo srečanja z angelom za Marijo najbrž najsrečnejši dogodek njenega življenja, potrjuje Magnifikat - Marijin hvalospev, ki ga je ob tem zapela: »Moja duša poveljuje Gospoda. Velike stvari mi je storil Vsemogočni. Njegovo ime je sveto!« Poveljevat pomeni biti srečen! Vera osrečuje.

Toda reči nekemu Amen, četudi bi bil to Bog, pomeni podaritev lastne svobode in neodvisnosti. Izraža izročitev volji Drugega. Prav v teh mesecih pa žalostno doživljamo, kako rušilno je geslo, ki ga kot mantra vedno bolj glasno ponavlja ranjeni svet na vseh področjih: družbenem, družinskem, političnem, medijskem, kulturnem...: Ne verjamem. Ne zaupam. Ne verujem. Ne tvoja, ampak moja volja... Ne tvoja, ampak moja svoboda... Ne tvoja, ampak moja pravica...

Ko je Božič pred vrati, trkajo na naša srca Marijine besede in besede angela, ki nas edine lahko napolnjujejo z Duhom in življenjem, ker so pravzaprav Božje besede: »Ne boj se! Bogu namreč ni nič nemogoče! Amen!«

Hvalospev

Res se spodobi in je pravično,
primerno in zveličavno, da se ti vedno in povsod zahvaljujemo,
Gospod, sveti Oče, vsemogočni večni Bog,
po našem Gospodu Jezusu Kristusu.
Vsi preroki so ga napovedovali,
deviška Mati ga je v neizrekljivi ljubezni nosila,
Janez Krstnik je oznanjal njegov prihod
in, ko je prišel, ga je ljudem predstavil.
Naklonil nam je milost,
da veseli pričakujemo skrivnost njegovega rojstva.
Tako nas bo našel čuječe v molitvi
in vesele v prepevanju njegove slave.
Zato z angeli in nadangeli
in vsemi nebeški mi zbori
pojemo hvalnico tvojemu veličastvu in nenehno vzdikamo::
Svet, svet, svet si ti,
Gospod, Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja tvoje slave.
Hozana na višavah.
Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.
Hozana na višavah.

Duhovno obhajilo

Jezus, verjamem, da si navzoč v Najsvetejšem zakramentu. Zahvaljujem se Ti za Tvojo ljubezen do mene, ki si mi jo izkazal s svojo smrtjo na križu. Želim Te ljubiti bolj kakor vse drugo, predvsem pa Te želim sprejeti v svojo dušo. Ker Te ne morem prejeti zakramentalno, Te prosim, da prideš k meni duhovno: prosim Te, da vstopiš v moje srce in prebivaš v njem.

Hvala, Jezus, za to duhovno obhajilo, hvala za Tvoj objem, hvala za to duhovno združitev s Teboj. Ne dovoli, da bi se ločil od Tebe, ampak mi pomagaj, da ostanem v Tebi.

Obhajilni spev (Prim. Iz 35,4)

Devica bo spočela in rodila sina, imenoval se bo Emanuel, kar pomeni: Bog z nami.

Prošnja po obhajilu

Molimo.

Vsemogočni Bog,

v svetem obhajilu smo prejeli poročstvo večnega življenja.

Čim bliže je praznik našega odrešenja,

tem bolj naj napredujemo v gorečnosti,

da bomo vredno obhajali skrivnost rojstva tvojega Sina,

ki s teboj živi in kraljuje vekomaj.

Molitev za zdravje v času epidemije

Oče usmiljenja in tolažbe,

tvoj Sin Jezus Kristus nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.

Pomagaj našim bratom in sestram,

ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.

Nakloni jim izboljšanje zdravja,

njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.

Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje,

da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,

raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,

da bomo rešeni bolezni

in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati.

Amen.

Sv. Marija, zdravje bolnikov – prosi za nas.

Sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni – prosi za nas.

Vsi Božji svetniki in svetnice – prosite za nas.

Iz govorov svetega opata Bernarda iz Clairvauxa

sveti Bernard (ok. 1090-1153) – Cerkevni učitelj, pridigar, mistik,

Ves svet čaka na Marijin odgovor

Slišala si, Devica, da boš spočela in rodila sina. Slišala si, da se bo to zgodilo ne po človeku, marveč po Svetem Duhu. Angel čaka na odgovor: čas je namreč, da se vrne k Bogu, ki ga je poslal. Čakamo, o Gospa, na besedo usmiljenja tudi mi, ki nas usodno teži obsodba pogube.

Glej, nudi se ti cena našega odrešenja: če privoliš, bomo takoj rešeni. Po večni Božji Besedi smo bili vsi ustvarjeni, pa glej, umiramo. Od tvojega kratkega odgovora zavisi, ali bomo poklicani nazaj v življenje.

Usmiljena Devica, tega te prosi usmiljenja potrebni Adam, ki je z vsem svojim potomstvom izgnan iz raja, tega Abraham, tega David. To je prošnja vseh ostalih očakov, tvojih očetov, ki tudi sami prebivajo v deželi smrtne sence. To kleče pred tvojimi nogami pričakuje vesoljni svet. In ne brez razloga, saj od tvojih ust zavisi tolažba revežev, rešitev jetnikov, osvoboditev obsojenih, rešenje vseh Adamovih otrok, vsega tvojega rodu.

Devica, daj hitro odgovor. Brž odgovori angelu, pravzaprav po angelu Gospodu. Spregovori besedo in sprejmi Besedo: izreci svojo in spočni Božjo, podaj minljivo in sprejmi večno.

Kaj se obotavljaš? Kaj trepečeš? Veruj, spregovori in sprejmi! Naj ponižnost privzame pogum, skromnost zaupanje. Nikakor ni na mestu, da bi deviška preprostost pozabila na preudarnost. Modra Devica, v tej zadevi se nikar ne boj drznosti. Čeprav sramežljivost ugaja v molku, je vendar sedaj potrebno usmiljenje v besedi.

Blažena Devica, odpri svoje srce zaupanju, ustnice besedi, naročje Stvarniku. Glej, zunaj pri vratih trka ta, po katerem hrepenijo vsi narodi. O, če bi zaradi tvojega obotavljanja šel mimo in bi v bolečinah zopet začela iskati njega, ki ga ljubi tvoja duša! Vstani, hiti, odpri! Vstani v veri, hiti v pobožnosti, odpri s privoljenjem: Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi..

pripravil p. Nikolaj – opatija Stična 2020